

அமரர் இர. சீவலிங்கம் ஞாபகார்த்த

பதினேழாவது

நினைவுப் பேருரை

புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தில்
மலையக சமூகத்தின் அடையாள முனைப்புகள்

பாலச்சந்திரன் கௌதமன்

அமரர் இர. சீவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு

2016

புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தில்
மலையக சமூகத்தின் அடையாள முனைப்புகள்

பாலச்சந்திரன் கௌதமன்
சட்டத்தரணியும் சமூக ஆய்வாளரும்

அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு

2016

நூல் : புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தில் மலையக சமூகத்தின் அடையாள முனைப்புகள்

ஆசிரியர் : பா. கௌதமன்

பதிப்பாசிரியர் : தை. தனராஜ்

வெளியீடு : அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு
மனிங் டவுன், மங்கள நோட், கொழும்பு - 08.

திகதி : 17. 09. 2016

பக்கம் : 35

எமது நன்றிகள்

வீரகேசரி நிறுவனம்

திரு. எம். சுப்பிரமணியம், தமயந்தி
எக்ஸ்போட்ஸ், வத்தளை.

திரு. ஆர். ஞானசேகரன், முகாமையாளர்,
பிளக்ஷூட் தோட்டம், ஹப்படுத்தளை.

அனைவருக்கும் வணக்கம்!

1960களில் மலையகத்தில் ஏற்பட்ட கழுக எழுச்சியிலும் அசைவியக்கத்திலும் உந்துசக்தியாக விளங்கிய அமரர் இர. சிவலிங்கம் குறித்த நேரடிப் பரிச்சயம் எமது தலைமுறையினருக்கு இல்லாதபோதிலும் அந்த ஆளுமையின் தாக்கம் மலையக சமூகத்தில் இன்னும் ஆழமாக வேருன்றியே உள்ளது. மலையகத்தில் மாத்திரமல்லாது தாயகம் திரும்பிய எமது மக்களுக்காக அவர் பணியாற்றி சிறைவாசம் அனுபவித்ததையும் நான் அறிவேன். அமரர் சிவலிங்கத்தின் மாணவர்களாகிய திரு. வாமதேவன், பேராசிரியர் தனராஜ் போன்றவர்களின் அயராத முயற்சியினால் கடந்த பதினாறு ஆண்டுகளாக நடைபெறும் ஞாபகார்த்த பேருரைகள் தொடரில் இந்த பதினேழாவது பேருரையை நிகழ்த்த எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக ஞாபகார்த்தக் குழுவினருக்கு எனது ஆழ்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்திடுக்கொள்கிறேன் அதிலும் எனது சொந்த ஊரான இந்த பதுளை மண்ணில் உரையாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக நான் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

எனது இந்த உரையை நூலாக்கிப் பதிப்பித்த ஞாபகார்த்தக் குழு உறுப்பினரான பேராசிரியர் தனராஜ் அவர்களுக்கு எனது விசேட நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதோடு ஞாபகார்த்தக் குழுவினரின் இந்த வரலாற்றுப் பணி தொடர்ந்தும் சிறக்கவேண்டும் என வாழ்த்தி எனது உரையை ஆரம்பிக்கின்றேன்.

அறிமுகம்

இவ்வருட ஞாபகார்த்த பேருரைக்காக புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கமும் மலையக அரசியல் அடையாள முனைப்பும் என்ற தலைப்பில் எனது உரையை தயாரித்துள்ளேன். அரசியலமைப்பு உருவாக்கம் மற்றும் உள்ளடக்கத்தில் இனக்குழுக்களின் பங்கு, தேர்தல் முறைகளின் கீழ் இனக்குழுக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தல் போன்ற கலந்துரையாடல்களில் எனது பங்களிப்பு காரணமாகவே இந்நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்கள் என்னை

அழைத்திருக்கின்றார்கள் என நினைக்கின்றேன். புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கச் செயற்பாடு திறந்து விட்டிருக்கின்ற சூழலில் செறிவாக வெளிப்பட்ட மலையக அரசியல் செயற்பாடுகளின் முக்கிய கூறுகளை ஆவணப்படுத்தும் விருப்பமும் என்னை இந்த தலைப்பை தெரிவு செய்யத் தூண்டின.

வடகிழக்கினை மையமாகக் கொண்ட தமிழ் தேசியவாதம் தீவிரமாக முன்னிலைப்பட்ட நிலையில் அதன் கோரிக்கைகளுக்கு ஓரளவாயினும் இடமளிப்பது புதிய அரசியலமைப்பின் முக்கிய நோக்கங்களுள் ஒன்றாக இருக்கும் சூழலில் இந்நாட்டில் வாழும் ஏனைய தமிழர்களின் பொது அரசியல் வெளிப்பாட்டின் முக்கியமான தருணமாக இதனை நான் கருதுகிறேன். இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் உரிமைகள், மலையக தேசியம் சார்ந்த கருத்தால்கள் அரசியல் சமூக , பண்பாட்டுத் தளங்களில் பல தசாப்தங்களாக ஒலித்திருந்தாலும் இத்தகைய பரந்துபட்ட சமூக மயமான சூழலில் வெளிப்படும் முதல் சந்தர்ப்பம் இதுவே எனக் கொள்ளலாம். அதுவும் குறிப்பாக சோல்பரி யாப்பு வடிவாக்கத்தின் பின்னர் அரசிற்கு இதனை நேரடியாகக் கூறும் சந்தர்ப்பமாகவும் இது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

சுதந்திர இலங்கையின் வரலாற்றில் மலையகத்தமிழ் மக்களுக்கு யாப்பு ஆக்கத்தில் பங்குபெற்ற கிடைத்த முதல் சந்தர்ப்பம் இதுவாகும். 1972, 1978 குடியரசு யாப்புக்கள் இயற்றப்பட்ட வேளை பெரும்பான்மையான மலையக மக்கள் வாக்குரிமை அற்றவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களின் கருத்துக்கள் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படவில்லை. ஆயினும் இம்முறை நாட்டை ஆளுவதற்கான பிரதான சாசனத்தை ஆக்குவதில் பங்கேற்க கிடைத்த வாய்ப்பினை பலரும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று பயன்படுத்தினர். எனவே யாப்பு உருவாக்கம் எனும் அரசியல் தருணமும் அதையொட்டி மக்கள் கருத்தறிதல் போன்ற செயன்முறைகளும் எமது மக்களின் அபிலாஷைகளை வெளிப்படுத்த சாதகமான களத்தை ஏற்படுத்தின. இதனூடாக

இவ்வினக்குழுவின் முக்கிய அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பான கரிசனைகள் அறியக் கிடைக்கின்றன.

அவை மட்டுமன்றி இச்சமூகத்தின் அகவுணர்வின் பரிமாணங்களும் அதன் வரையறைகளும் பொது அடையாளம் சார்ந்த முனைப்பும் ஆய்ந்தறியக் கூடியனவாக இருக்கின்றன. இச்சமூகத்தில் இருந்து நூறுக்கும் அதிகமான முன்மொழிவுகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. இவ்வுரையை தயாரிக்கவிருந்த குறுகிய காலம், முன்மொழிவுகளின் பூரணத்தன்மை, அவற்றின் விடயப் பொருண்மை, சேகரிக்க இயன்ற முன்மொழிவுகளின் எண்ணிக்கை என்பனவற்றை கருத்திற் கொண்டு ஏறத்தாழ நூறுக்கும் மேற்பட்ட சமர்ப்பிப்புகளிலிருந்து முக்கியமான சிலவற்றை இவ்வுரையின் ஆக்கத்திற்கு பயன்படுத்தியுள்ளோம். தெரிவு செய்தவற்றின் பட்டியல் ஒன்று பின்னிணைப்பாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் பெரும்பாலானவை நுவரெலியா, கண்டி, பதுளை மாவட்டங்களில் மக்கள் கருத்தறியும் குழுவிற்கு (PRC) சமர்ப்பிக்கப்பட்டவை. ஏனையவை கொழும்பில் நேரடியாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டவை. இவற்றை சேகரிப்பதற்கு பெரிதும் உதவிய திரு. விஜேசந்திரன் அவர்களை நன்றியுடன் குறிப்பிட வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு கருத்தறியும் குழுவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அனைத்து முன்மொழிவுகளையும் ஆழமாக பகுப்பாய்வு செய்து அவை பிரதிபலிக்கும் சமூகத்தினை புரிந்து கொள்வதற்கான தேவை இருக்கின்றது. அதுவரைக்குமான ஒரு அறிமுக வாசிப்பாகவே இந்த உரை செயற்படும். தெரிவு செய்யப்பட்ட சில விடயங்கள் இந்த முன்மொழிவுகளில் எவ்வாறு கையாளப்பட்டிருக்கின்றன அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இச் சமூகத்தின் குறித்த விடயம் தொடர்பான நிலைப்பாட்டினை எவ்வாறு புரிந்து கொள்ளலாம் என்பதே இதன் பணி. இவ்வாறான செயல் முறைகளில் சாதாரணமாக நிகழ்வது போன்று பலவிதமான விடயப்பரப்புகள் குறித்தும் விதந்துரைப்புகளும், வியாக்கியானங்களும் சமர்ப்பிக்கப் பெற்றன. அடிப்படை தேவைகளில் தொடங்கி அரசியல் அபிலாஷைகள் வரை இவை தொட்டு நிற்கும் பரப்பு மிகவும் விரிந்தது. ஆசிரியர்

பற்றாக்குறை, பிரதேசத்தின் கழிவு நீர் அகற்றல் முதல் சென்ட் சபை, அரசியலமைப்பின் மீ உயர் அதிகாரம் வரை பல்வகையான விடயங்கள் இவற்றில் உள்ளடங்குகின்றன. ஆயினும் இந்த உரைக்கான எல்லைகளாக சில விடயங்களைத் தீர்மானித்து அவை எவ்வாறு கையாளப்பட்டிருக்கின்றன எனப் பார்க்கப்பட்டது. விடயங்களைத் தீர்மானிக்கும் பொழுது அவை தற்போதைய சூழலில் அரசியல் முக்கியத்துவம் மிக்க, அதேசமயம் பலதரப்பட்ட போட்டிக் கருத்துக்கள் நிலவும் விடயங்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டன. மேலும் அரசியலமைப்பு உருவாக்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் மலையக தமிழர்களின் கோரிக்கைகளின் பின்புலம், நியாயத்தன்மை போன்றவற்றை தெளிவு படுத்தி அரசியல் தளத்தில் இதனை கொண்டு செல்பவர்களின் பேரம் பேசலை தற்போது பலப்படுத்த உதவும் விடயப்பரப்புக்கள் முன்னுரிமை பெற்றன. அது தவிர சமூகத்தின் அனைத்து தரப்பினரும் புரிந்து ஏற்றுக் கொண்ட விடயங்கள் (உ+ம் மொழி, பிரஜாவுரிமை) அல்லாமல் முரண்பட்ட கருத்துக்கள் உள்ள தொனிப்பொருள்களை இவ்வுரை எடுத்து நோக்குகின்றது. தெரிவு செய்த குறித்த விடயம் தொடர்பாக வந்துள்ள பல்வகையான கருத்துக்களை முன்வைத்தல், அவற்றில் மேலோங்கிய வாதங்களை, நிலைப்பாடுகளை அடையாளம் காணல் மற்றும் தற்போதைய யாப்பு உருவாக்கச் சூழலில் தன் பொருத்தப்பாடு பற்றி கருத்துக்கள் முன்வைத்தல் இவ்வுரையின் பிரயோக நோக்கங்களாகும்.

இதனடிப்படையில் இவ்வுரையில் புதிய யாப்பு உருவாக்க கலந்துரையாடல்களில் பின்வரும் விடயங்கள் குறித்து கருத்துக்கள் ஆராயப்படுகின்றன.

1. தேசியவாத கருத்தியல் பிரதிபலிப்பும் மலையக அடையாள அரசியலின் பரிணாமமும்
2. அதிகாரப்பகிர்வு
3. அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தல்
4. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் குறைதீர் ஏற்பாடுகள்

1. தேசியவாத கருத்தியல் பிரதிபலிப்பும் மலையக அடையாள அரசியலின் பரிணாமமும்

மலையகத்தமிழர் என்ற அடையாளமும் , தேசிய இனங்களுள் ஒன்று என்கின்ற அங்கீகாரமும், இவ்விரு ஏற்பாடுகளுக்கும் யாப்பு ரீதியான பாதுகாப்பும் பல முன்மொழிவுகளின் பிரதான சாராம்சமாக காணப்படு கின்றன. ஏனைய கோரிக்கைகளும் ஏற்பாடுகளும் காணப்படினும் மேற்குறித்த தெரிவு விதந்துரைப்புக்களில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது. இதனை மேலும் ஆழமாக நாம் நோக்கலாம்.

“இலங்கையர்” என்ற அடையாளத்தை முன்நிறுத்தி ஓரிரு சிறு சமர்ப்பணங்கள் இருப்பினும் அதிபெரும்பான்மையான முன்மொழிவுகள் அதிலும் இவ்வுரைக்கு ஆய்வுக்கென்று தெரிவு செய்த அனைத்து முக்கிய முன்மொழிவுகளும் இனக்குழுவைத் தனித்து அடையாளப்படுத்துவதின் அவசியத்தை சுட்டிநிற்கின்றன. இவ்வாறு தனித்து அடையாளப்படுத்துவதற்கான நோக்கங்கள் வித்தியாசப் படினும் அதன் தேவை திட்டவட்டமாக இது குறித்து கருத்து தெரிவித்த அனைவராலும் ஆதரிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் மக்களின் சமூக, பொருளாதார, கலாசார உரிமைகளை உறுதி செய்வதில் இனத்துவ அடையாளம் முக்கியமான வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ளமையினால் மலையக தமிழ் சமூகத்திற்கான இனத்துவ அடையாளத் தேவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையாக கருதப்படுகின்றது.

ஆயினும் இந்த அடையாளத்தின் பயன்பாடு சமர்ப்பணங்களில் சற்று வித்தியாசப்பட்டு காணப்படுகின்றது. புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்க சந்தர்ப்பத்தை எவ்வாறு செயற்பாட்டாளர்கள் புரிந்து வைத்துள்ளார்கள் அல்லது அணுகுகின்றார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் இவ்வித்தியாசத்தை விளங்கிக்கொள்ள முயற்சிக்கலாம். ‘தற்போதைய யாப்பு வடக்கு கிழக்கு மக்களின் பிரச்சனைக்கு அதிகாரப் பரவலாக்கம் மற்றும் பகிர்வின் மூலம்

தர்வினைக் காண்பதனை பிரதானமான நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த சட்டகத்தை ஏற்று அதற்குள் சிறுபான்மைக் குழுக்களின் உரிமைகளையும் வென்றெடுப்பதற்கு ஏதுவான ஒரு கருவியாக எமது அடையாளம் அவசியமாகின்றது'. எனக்கருதும் தரப்பினர் உள்ளனர். ஏனையோர் தனியானதோர் தேசியவாத உரையாடலைப் பலப்படுத்தும் வாய்ப்பாக இந்தத் தருணத்தை மதிப்பிடுகின்றதுடன், குறித்த இனக்குழுவின் இருப்பையும் உரிமையையும் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு இன்றியமையாத அம்சமாக பொது அடையாளம் ஒன்றினையும் அதற்கான அங்கீகாரத்தையும் கோரிநிற்கின்றனர். முன்னையது சிறுபான்மை உரிமைகள் என்ற அடிப்படையில் செயற்பட பின்னையது தேசிய இனத்திற்கான உரிமை அங்கீகாரத்தினை நோக்கிய அரசியல் வெளிப்படுத்தலாக இருக்கின்றது. இந்த அடிப்படை வித்தியாசம் , அதிகாரப்பகிர்வு, பிரதிநிதித்துவம், அடிப்படை உரிமைகள் போன்ற ஏனைய விடயங்களிலும் தாக்கம் செலுத்துவதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

முன்னையது ஒரு இனக்குழுவின் அடையாள அரசியலாகவும் அடிப்படை மனித உரிமைகள், பன்மைத்துவம் கொண்ட நாட்டில் குறித்த இனக்குழுவின் உரிமைகள் ஊடாக தனது அங்கத்தவரின் அரசியல், கலாசார, பொருளாதார நலன்களை பாதுகாத்து மேம்படுத்த விழைகின்றது. தனது அங்கத்தவர்கள் பற்றிய எல்லை நிர்ணயங்களை நெகிழ்வாக வைத்திருக்கும் சாத்தியப்பாட்டை இது வழங்குகின்றது. எனவே வடக்கு கிழக்கு பூர்வீக தமிழர் என தம்மை அடையாளம் செய்யாத பலரையும் அதிகமான முரண்களின்றி உள்வாங்கும் பண்பினை இவ்வுருவகம் கொண்டுள்ளது எனலாம்.

மலையக தேசியவாத கட்டமைப்பின் ஊடாக இச்சமூகத்தினரின் பாதுகாப்பையும், இருப்பையும் , அபிவிருத்தியையும் உறுதிப்படுத்த எத்தனிக்கும் போது ஏனைய தேசியவாத கற்பிதங்களில் இருக்கும் அதே பிரச்சனைகளை இங்கும் காணக்கூடியதாக இருக்கும். சமரசமின்றிய அங்கத்துவ எல்லை நிர்ணயிப்புக்களால் சிலர் புறத்தொதுக்குப்படல், உட்பிரிவுகளில்

அதிகார, ஆதிக்க ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு இடமளிக்கப்படல், ஏனைய அடையாளங்கள் இரண்டாம் பட்சமாதல், தேசியம் என்கின்ற அங்கீகாரமும், சுயநிர்ணய அதிகாரமும் பல பிரச்சனைகளின் தீர்வுக்கு முதற்படியென உருவகப்படுத்தல் என்பன இந்த உரையாடலில் எளிமையாகச் காணக்கிடைக்கும் விளைவுகளாகும்.

வெளிப்படையாகத் தமது அணுகுமுறை குறித்து சில முன்மொழிவுகளே பிரஸ்தாபிக்கின்றன. அனேகமானவை இவ்விரு அணுகுமுறையின் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதுடன் கிடைத்திருக்கும் சந்தர்ப்பத்தை சமூகத்தின் அடிப்படை கோரிக்கைகளை அதிகூடிய அளவில் முன்னிலைப்படுத்த வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் முன்வைக்கும் தன்மையே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

எவ்வித பாசாங்குமின்றி நேரடியாக மலையக தேசியவாத நோக்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சில முன்மொழிவுகள் காணப்படும் அதேவேளை ஏனைய பல முன்மொழிவுகளும் மலையகத் தமிழரின் வரலாற்று ரீதியான ஒடுக்கு முறையையும் அதன் தொடரும் விளைவுகளையும் அடிப்படையாக வைத்தே சமர்ப்பித்துள்ளனர். தேசியவாத அணுகுமுறையில் செய்வது போன்று நிலம், மொழி, கலாசாரம், பொருளாதாரம், என்பனவற்றை நிறுவி தமது கோரிக்கைகளை நியாயப்படுத்தாவிடினும் இச்சமூகத்தில் பெரும்பான்மையினர் நேரடியாக முகம் கொடுத்த ஒடுக்குமுறை, சுரண்டல், வன்முறை கலாசார மற்றும் அரசியல் உரிமை மறுப்பு இவ்வொட்டு மொத்த செயற்பாடுகளின் தற்போயை பாரதூரமான அரசியல் சமூக பொருளாதார விளைவுகள் என்பவற்றின் தார்மீக அடிப்படையில் தமது கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக வாதிட்டிருக்கின்றனர். தாராண்மைவாத கருத்தியல் நோக்கில் வலிந்து கட்டமைக்கப்படும் தேசியவாதத்திற்கெதிரான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படும் போதும் தமது வரலாற்று அனுபவங்களை அடிப்படையாக வைத்து தற்காப்பு தேசியவாத கட்டமைப்பினூடாக தனது அரசியல் செயல்நெறியை ஒழுங்கமைக்க இச்சமூகம் காட்டும் விருப்பு ஆய்விற்கு எடுத்துக்

கொண்ட முன்மொழிவுகளில் காணக்கிடைக்கின்றது. அதிகாரப் பகிர்வில் குறித்த நிலப்பரப்பிலாவது பெரும்பான்மை உரிமை தேவையென வாதிடுவதும் இவ்விருப்பத்தின் வெளிப்பாடாகவே கருத இயலும்.

எதிர்பார்த்தது போலவே வடகிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் சமூகம் தன்னை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகின்றது என்பதும் ஒரு முக்கிய விவாதப் பொருளாக இக்காலப்பகுதியில் மீண்டெழுந்தது. இலங்கையின் ஏனைய இனங்களான சிங்கள, முஸ்லிம், இலங்கைத் தமிழர் போலல்லாது இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் என அறியப்படுபவர்கள் பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் பெருந்தோட்டத் துறையிலும், உட்கட்டமைப்பிலும், தொழிலாளர்களாகவும் வர்த்தக சேவைத்துறைகளில் பங்காளர்களாகவும் கொண்டுவரப்பட்டவர்களாவர். இது எமது நாடு என்ற உணர்வுடன் தேசிய பொருளாதாரத்திற்கு நூற்றாண்டு காலமாக பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ள பின்னணியிலும் அவர்களுக்கு இந்நாட்டின் தேசிய இனமாக யாப்பு முறை அங்கீகாரம் அளிக்கப்படவில்லை. அதேவேளை இன்றைய தலைமுறையினர் அவர்கள் முன்னோரது நாடான இந்தியாவுடன் அனைத்து தொடர்புகளையும் இழந்த விட்ட நிலையிலும் பல்லாண்டு கால தனித்துவமான வரலாறு, பொருளாதார கலாசார வேறுபாடுகள் இம்மண்ணில் பரிணாம வளர்ச்சி கொண்ட சமூகமாயினும் ஏற்கனவே இருக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி காட்டுவதற்காக “ இந்திய” என்ற அடைமொழி அவசியமாகியது.

இவர்களை இனம் காட்டுவதற்கு தொடர்ந்து இந்தியத் தமிழர் என சனத்தொகை கணிப்பீட்டிலும் ஏனைய ஆவணங்களிலும் குறிப்பிடுவது அவர்களுக்கு இந்த நாட்டுடனான தொடர்பினை, சொந்தத்தினை, வேர்களை பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. இது அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியான பாரபட்சத்திற்கும் சமூக ரீதியான வெறுப்பிற்கும் இச்சமூகத்தை முகம் கொடுக்க நிர்ப்பந்தித்திருக்கின்றது. ஒரு வரலாற்று சுமையாக இந்த

அடையாளம் இச்சமூகத்தினை பாதிக்கின்ற ஒன்றாகவும் சிலர் இதனை இனம் கண்டிருக்கின்றனர்.

அதுமட்டுமின்றி சிலரின் கூற்றுப்படி இவ்வாறான வகைப்படுத்தல் இச்சமூகத்தின் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மத்தியில் தமது சுய அடையாளம், இது கூட்டும் இலங்கையுடனான தொடர்பு பற்றிய விளக்கம் விசனத்திற்குரிய ஒன்றாக மாறிவிட்டிருக்கின்றது. கடைசியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிசன மதிப்பீட்டில் 1981-2011 காலப்பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் இல்லாத சமூகமாக “இந்திய வம்சாவளி தமிழர்” காணப்படுவதும் இத்தகைய அடையாளப் பிரச்சினையின் காரணமாகவே எனவும் வாதிடக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே முழுதாகவோ அல்லது பகுதியாகவேனும் இந்நாட்டின் நிலப்பரப்பு அல்லது பண்புரீதியான விடயத்துடன் தொடர்பு பட்டதாக இவ்வினக்குழுவின் பெயர் இருப்பது அவசியம் என கருதப்படுகின்றது.

மக்கள் கருத்தறியும் குழுவிற்கு முன்வைத்த விதந்துரைப்புகளில் ஓரிரண்டு தவிர ஆய்விற்குட்படுத்திய அனேகமான முன்வைப்புகள் மேலே விபரிக்கப்பட்ட காரணங்களின் அடிப்படையில் ஏகோபித்த கருத்தினை கொண்டிருந்தன எனலாம். அவற்றில் பெரும்பாலானவை “மலையகத் தமிழர்” என்ற பதத்திற்கு விரும்பம் தெரிவித்ததுடன் அதற்கான அரசியலமைப்பு அதிகாரத்தைக் கோரி நின்றன. தவிர தேசியவாத கருத்துடையவர்கள் மாத்திரமின்றி சிறப்புரிமை மற்றும் இன அடிப்படையிலான அடையாள அரசியல் அணுகுமுறையை பிரதிபலித்தவர்களும் “மலையகத் தமிழர்” என்ற பெயரை ஆதரித்து முன்மொழிவுகளை வைத்தனர்.

இதற்கு முரணாக இந்தியத் தமிழர் , இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் என்ற அடையாளத்தை ஆதரித்து முன்வைத்தவர்களும் ஒருசிலர் இருந்தனர். இவர்கள் வரலாற்று ரீதியான தொடர்பு, கோட்பாட்டு ரீதியான நியாயப்படுத்தல்கள், வடகிழக்கு தமிழர்களின் அடையாளத்தினின்று ஏனையவைகளை பிரித்துக் காட்டும் முக்கிய யதார்த்த அடிப்படை என்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு தமது நிலைப்பாட்டினை நிறுவினர். இச்சமூகத்தினரை

தற்பொழுது அடையாளப்படுத்தும் பொதுமையான பெயராகவும் எதுவித சமரசமுமின்றி உட்பிரிவினர் அனைவரையும் உள்ளடக்கக்கூடிய தன்மையை இது கொண்டிருப்பதையும் தமது விருப்பப் பெயருக்கு சாதகமான விடயங்களாக முன் வைத்தனர். நான் அங்கத்தவராக இருந்த குழு இவ்விரண்டு நிலைப்பாடுகள் குறித்தும் தீவிரமாக ஆதரித்து வாதாடியவர்கள் இருந்ததன் பின்னணியில் ஒரு சமரச ஏற்பாடாக “**இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர்**” என்ற முன்மொழிவை வைத்தது. இது பரவலாக ஏற்றுக் கொண்ட பெயராக தெரியவில்லை. இது தவிர “**தமிழர்**”, “**இந்திய தமிழர்**” என்ற பெயர்களும் ஒருசிலரால் முன்வைக்கப்பட்டன.

தங்களது பெயரை நிர்ணயித்ததின் பின்னர் இச்சமூகத்தின் அடுத்த கோரிக்கை இதற்கான சட்டரீதியான அங்கீகாரத்தை அரசியலமைப்பினூடாக பெற்றுக் கொள்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதிலும் தேசியவாத கருத்தியல் கொண்டவர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் இடையில் சிறு வித்தியாசம் காணப்பட்டது. முன்னையவர்கள் இலங்கையை பல் தேசிய நாடாகக் கருதி மலையகத் தமிழர் ஓர் தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என கோரிய அதேவேளை ஏனையோர் இலங்கை பல்லின மக்கள் வாழும் ஒரு நாடாகக் கருதி அங்கீகரிக்கப்பட்ட , ஏனைய இனங்களுடன் சம அந்தஸ்தினை உடைய ஒரு இனமாக மலையகத் தமிழர் யாப்பில் குறிப்பிடப்பட வேண்டும் என கோரிக்கை விடுத்தனர்.

எண்ணிக்கையில் குறைந்த மலையகத் தமிழர் போன்ற இனக்குழு தமது அரசியல் அபிலாஷைகளை அங்கத்தவர்கள் மத்தியில் பொதுமைப்படுத்தவும், சூழலுக்கு ஏற்ப புதுப்பித்து வார்த்தெடுக்கவும் இத்தகைய அரசியல் வெளிகள் பயன்படினும் இக்கோரிக்கைகளின் கூறுகளை வென்றெடுப்பதென்பது சமூக விழிப்புணர்வு மற்றும் அரசியல் யதார்த்தத்தின் பால்பட்டது. தற்போதைய சூழ்நிலையில் அது மலையக அரசியல் பிரதிநிதிகளின் பேரம் பேசும் ஆற்றலிலும் அவர்களின் கொள்கை உறுதிப்பாட்டிலும் பெரிதும் தங்கியிருக்கின்றது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் இச்சமூகத்தின் அடையாளம் மற்றும் அங்கீகாரம் சார்ந்த கோரிக்கையை “இலங்கை பல்லின, பன்மொழி, பன்மத, பல்தேசிய பன்மைத்துவ சமூகம் என்றும் அதன் மக்கள் பரம்பல் சிங்கள, இலங்கைத் தமிழ், முஸ்லிம், மலையகத் தமிழ், வேடர், பறங்கியர் மற்றும் ஏனைய மக்கள் குழுக்களால் ஆனது” என்பதாக நிர்ணயிக்கலாம். இதில் “பல்தேசியம்” என்பது நாடாளவிய ரீதியில் விவாதப் பொருளாக இருப்பினும் ஏனைய கூறுகள் பற்றி (மலையகம் / இந்திய வம்சாவளி என்ற உள்ளக முரண்பாடுகள் தவிர்ந்த) ஓரளவு உடன்பாடு இருப்பதாகவே படுகின்றது. எனவே பேச்சுவார்த்தைகளின் ஆரம்ப நிலைப்பாடாக இதனைக் கொள்ளலாம். 2006ம் ஆம் ஆண்டு சர்வ கட்சி மகாநாட்டின் அறிக்கையிலும் “அரசியல் யாப்பிலே இலங்கை மக்களெனும் போது சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், முஸ்லிம்கள், இந்தியத் தமிழர் மற்றும் பிற கூறுகள் அடங்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் தங்கள் மொழியைப் பேணவும் அவர்களுடைய கலாசாரத்தைப் பாதுகாத்து முன்னெடுத்துச் செல்லவும், அரச அதிகாரத்தில் தகுந்த பங்கைப் பெறவும், சகல அரச நிறுவனங்களிலும் பிரதிநிதிகளாகவும் உரிமை உடையவர்களாவார்கள். அதேவேளை அவர்கள் இலங்கையர்கள் என்ற அடையாளத்திற்குள் இருப்பார்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்த இந்நிலைப்பாட்டினை வலுப்படுத்துவதற்கு தகுந்த ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

2. அதிகாரப்பகிர்வு

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முன்மொழிவுகளில், அடையாளம் பற்றியக் கருத்துக்களுக்கு அடுத்தபடியாக அதிக கவனம் பெற்ற தலைப்பாக “அதிகாரப்பகிர்வு” காணப்படுகின்றது. முன்னர் குறிக்கப்பட்ட அணுகுமுறை சார்ந்த வித்தியாசங்கள் மட்டுமன்றி இச்சமூகத்தின் வாழ்விடங்கள் செறிவற்ற முறையில் நாடாளவிய ரீதியில் பரந்து காணப்படும் யதார்த்தமும், பெரும்பான்மை

ஐனநாயக நடைமுறைக் காரணமாக பல மட்டங்களிலும் அரசியல் அதிகாரம் கிடைக்கக் கூடியதற்கான சாத்தியப்பாடு குறைவாக இருப்பதும் இச்சமூகத்தின் அதிகாரப்பகிர்வு கோரிக்கைகளில் பெரும் தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகளாக இருக்கின்றன. அதேசமயம் பேரினவாதக் கொள்கைகளினால் அரசியல் உரிமை நேரடியாக மறுக்கப்பட்டு அதன் பின்னர் எல்லை நிர்ணயங்களாலும் பாரபட்சமான நிர்வாக நடைமுறைகளினாலும் வரையறுக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்து முற்றிலும் புதியதான அதிகாரப் பரவலாக்கல் கருத்தை செயற்படுத்த இயலாத தடங்கல்களும் இவ்வெளிப்பாடுகளில் காணப்படுகின்றன.

அதிகாரப்பகிர்வு குறித்த கோரிக்கைகளை நோக்குவதற்கு முன் அதிகாரப்பகிர்வின் அவசியத்தை மலையக சமர்ப்பணங்கள் எவ்வாறு புரிந்து வைத்துள்ளனர் என்பதை அறிவது பிரயோசனமானது. நாட்டின் “தேசியப் பிரச்சனை” என அடையாளம் காணப்பட்ட வடக்கு கிழக்கு தமிழர் மையப்படுத்திய பிரச்சனைக்கு அதிகாரப்பகிர்வு தீர்வின் முக்கிய அங்கமாகும் என ஏற்றுக் கொண்ட தன்மையும் அதையும் தாண்டி தேசிய நல்லிணக்கத்திற்கு இன்றியமையாத காரணிகளாக அதிகாரப் பகிர்வை ஏனைய சமூகங்கள் கருதுவது போல மலையக தமிழ் சமூகமும் கருதுவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதிகாரப்பகிர்வு இலங்கையின் பல்லின, பன்மொழி, பன்மைத்தன்மையினை அங்கீகரிப்பதற்காகவும் எல்லோரும் சமம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதற்காகவும், அவசியமென கருதுவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. யாப்பில் அனைத்து மக்களும் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் தத்தமது அலுவல்களை அவர்களே முகாமைத்துவம் செய்து முன்னேறும் உரிமையை அபிலாஷிக்கின்றார்கள். எனவே இதனை யதார்த்தப்படுத்தும் முறைமை ஒன்றின் தேவை உணரப்பட்டுள்ளது. முக்கியமாக அதிகாரப்பரவலின் ஊடாக ஓரளவு பாதுகாப்பினைப் பெறுவதற்கும், பயஉணர்வை நீக்கிக் கொள்வதற்கும் விரும்புகின்றனர். இலங்கையின் அனைத்து மக்களும் வன்முறைகளைச் சந்தித்துள்ளனர். எனினும் குறிப்பாக

இலங்கைத் தமிழ் மக்களும், மலையக தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் பாரதூரமான முறையில் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருக்கின்றனர். அவற்றில் சில அரச அனுசரணையுடன் நடந்த அவல நிலைக்கும் முகம் கொடுத்துள்ளனர். எனவே உயிர், உடைமை பாதுகாப்பிற்கும் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் சிறுபான்மையினராக இருப்பவர்களின் இன, மொழி, கலாசார பேண் தகைமைக்கு தீமை பயக்கும் பெரும்பான்மைப் போக்குகளுக்கெதிரான பாதுகாப்பினை அதிகாரப்பரவல் ஏற்பாடுகள் மூலமாக எதிர்பார்க்கின்றனர். அதேசமயம் அண்மைய வரலாற்றின் விளைவாக சிங்கள மக்கள் மத்தியில் நிலவும் பிரிவினைவாத பயம் குறித்த கூருணர்வு உடையவர்களாக அதிகாரப்பகிர்வு அப்பயத்தினைக் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையும் காணக்கிடைக்கின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தேசியவாத அணுகுமுறையிலான சமர்ப்பணங்கள் சமூகங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மதிப்பதான அதிகாரப்பகிர்வு ஏற்பாடுகள் அவசியம் என்ற அடிப்படையில் முன்மொழிவுகளைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்றனர்.

அதிகாரப்பரவலாக்கம் குறித்து மலையகத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முன்மொழிவுகளின் முக்கியமான கூறுகளாக பின்வருவனவற்றை அடையாளப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கின்றது:

(i) வட கிழக்கிற்கு வெளியே தமிழ் மக்கள் சில பிரதேசங்களில் செறிவாகவும் பல பிரதேசங்களில் ஒப்பீட்டளவில் ஐதாக்கவும் வாழ்விடங்களைக் கொண்டிருப்பது இச்சமூகத்தின் அதிகாரப்பகிர்வுக் கோரிக்கையில் முக்கிய தாக்கம் செலுத்துவதாகவுள்ளது. 2012இல் மேற்கொண்ட குடிசன மதிப்பீட்டின்படி மலையகத் தமிழர் கண்டி, மற்றும் நுவரெலியாவில் 58%ஆகவும் ஊவா மாகாணத்தில் 19% ஆகவும் சப்ரகமுவாவில் 12% ஆகவும் மற்றும் மேல், தென், வட மாகாணங்களின் பல பிரதேசங்களில் செறிவற்ற முறையில் பரந்து வாழ்வதாக அறியக்கிடைக்கின்றது. எனவே இத்தமிழ் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை இவர்களது அதிகாரப்பகிர்வு கோரிக்கை தனியே பிராந்திய / மாகாண

மட்டத்திற்கு மட்டுப்படாமல் மத்திய அரசு மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகளிலும் அதிகாரப்பகிர்வை வேண்டி நிற்கின்றன.

- (ii) அனேகமான முன்மொழிவுகள், குறிப்பாக மலையக தேசிய அடையாளத்தை முன்னிறுத்தி பிரேரிக்கப்பட்டவைகள் சமஷ்டி முறையிலான அதிகாரப்பகிர்வை விரும்புகின்றன. பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம், மத்திய - மாநிலம், அரசு போன்ற சொற்பிரயோகங்கள் இதனையே சுட்டி நிற்கின்றன. மத்தியில் இருந்து புறஎல்லைகளுக்கு அதிகாரம் பிரவகித்தால் தமக்கு சமீபமான அந்த அலகில் வலுவான குரல் எழுப்பக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஒரு சில பிராந்தியங்களில் இருப்பது இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆயினும் இந்தக்கோரிக்கையை முன்வைக்கும் தரப்பினரும் (1) இல் குறிக்கப்பட்டவாறு பல மட்டங் களிலும் அதிகாரப்பகிர்வு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை வழியுறுத்து கின்றமை அவதானத்திற்குரியது.

இந்த விடயத்தில் வடகிழக்கு தமிழ் தரப்பில் கோரிக்கைகளிலிருந்து சற்று மாறுபட்ட நிலைப்பாட்டினை இவர்கள் எடுப்பது புலனாகிறது.

- (iii) நுவரேலியாவை மையப்படுத்தி நிலத்தொடர்புடனான அதிகார அலகு ஒன்றிற்கான கோரிக்கை பரவலாகக் காணக்கிடைக்கின்றது. மலையக தேசியம் சார்ந்த முன்வைப்புகளில் இது பிராந்திய/ மாநில/மாகாண அந்தஸ்துடனானதாகவும் குறிப்பாக வடகிழக்கு பிராந்தியங்களுக்கு ஒத்த அதிகாரமுடைய அலகாகவும் கோரப்படுகின்றது. ஏனைய சமர்ப்பணங்களில் இது மலையக மக்கள் செறிந்து வாழுகின்றமையினால் அவர்களின் கலாசார, மொழி, அரசியல் அபிலாசைகளை மேம்படுத்தும்

ஒரு அதிகார அலகாக கற்பிதம் செய்யப்படுவதைக் காணலாம்.

மற்றுமொரு சமர்ப்பணம் இணைந்த வடகிழக்கில் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்குவதென கூறப்படுகின்ற பிராந்திய அதிகார அலகினை ஒத்ததான ஒரு அதிகார அலகை மத்திய மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தும் கோரிக்கையை முன்வைக்கின்றது. இவ்வனைத்து கோரிக்கைகளிலும் மலையகத்தமிழர் செறிந்து வாழ்கின்ற நுவரெலியாவை மையமாக வைத்து சமூகத்திற்கு அதிகாரத்தை பெறும் விருப்பம் தெளிவாக காணப்படுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இதனை ஸ்திரப்படுத்தாவிட்டால் எதிர்காலத்தில் இதனை அடைய முடியாமல் போவதற்கான சாத்தியப்பாடு இருப்பதாகவும் பெரும்பான்மை ஜனநாயக செயற்பாட்டில் இக்கோரிக்கைகளை நீர்த்துப் போக செய்கின்ற செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படலாம் எனவும் அச்சம் தெரிவிக்கப்படுகின்றமையையும் இவற்றில் உட்கிடக்கையாக அறிய முடிகின்றது. இவற்றில் சில நுவரெலியாவை மையமாக வைத்து மலையகத் தமிழர் செறிவாக வாழ்கின்ற பிரதேசங்களை நிலத்தொடர்பற்ற முறையில் இணைத்து (non - contiguous) அதிகார அலகாக பிரேரிக்கப்படுகின்றன.

குறிப்பாக கண்டி, பதுளை மாவட்டங்களில் உள்ள சில பிரதேச சபை பிரிவுகளை இணங்கண்டு கூறியுள்ளனர்.

- (iv) நிலத்தொடர்பற்ற ஆனால் சமூக அடிப்படையான ஒரு அரிகாரப்பகிர்வு முறையும் சில முன்மொழிவுகளில் காணக்கிடைக்கின்றது. இதுவும் மலையக சமூகத்தின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையின் தொடர்ச்சியாக நாம் அடையாளம் காணலாம். சர்வகட்சி மாநாட்டில் இணக்கம் காணப்பட்ட மலையக கலாசார சபை மீண்டும் முன்வைக்கப் பட்டிருக்கும் அதேவேளை இத்தகைய நிலத்தொடர்பற்ற அலகின் அதிகாரம் முன்னைய கோரிக்கைகளில் இருந்ததை

விட மிகவும் அதிகரித்ததான முறையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன, கல்வி, கலாசாரம், சுகாதாரம் போன்றவை மட்டுமன்றி ஏனைய அரசியல் நிதிசார்ந்த சட்டவாக்க மற்றும் நிர்வாக அதிகாரம் இத்தகைய அலகிற்கு இருக்க வேண்டும் என்றும் இது தவிர இச்சமூகத்தை பாதிக்கக்கூடிய அல்லது இச்சமூகம் தொடர்பான ஏதாவது தீர்மானங்கள் எடுக்கும் போது இந்த சபையின் அங்கீகாரம் பெறுதலுக்கான ஏற்பாடு ஒன்று இருக்க வேண்டும் எனவும் கோரப்பட்டுள்ளது. இது ஏறத்தாழ பெல்ஜியத்தில் காணப்படும் மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக முன்வைக்கப்படுகின்றது.

- (v) மேற்குறித்தவைக்கு மேலதிகமாக அனேகமான முன்மொழிவுகள் ஆட்சி அதிகாரம் கீழ் மட்ட அமைப்புக்கலான உள்ளூராட்சி சபை மட்டத்திற்கு இயன்ற அளவு பகிர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் வைக்கின்றன. இவற்றின் தற்போதைய எல்லைகள் ஆட்புலம் குறித்து தமது அதிருப்தியை தெரிவிக்கும் அதேவேளை மலையகத்தில் சனப்பரம்பலுக்கு ஏற்ற விதத்தில் இவை இல்லாமல் இருப்பதையும் வரலாற்று ரீதியாக இவை மலையக மக்களை புறந்தள்ளும் விதத்தில் ஏற்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்துவது குறித்தும் தீவிரமாக கருத்து தெரிவித்துள்ளனர். உள்ளூராட்சி சட்டத்தின் 33ஆம் பிரிவு மற்றும் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லை மீள் நிர்ணயம் போன்றவை இச்சமூகத்தினரின் உரிமை மீறுவதாக இருப்பதை சிலர் சுட்டிக்காட்டி உள்ளனர்.

இச்சட்டத்தில் திருத்தம் மேற்கொள்ளுதலின் அவசியத்தையும் நுவரெலிய, கண்டி, பதுளை, புத்தளம் போன்ற மாவட்டங்களின் மேலதிக பிரதேச சபைகள்

உருவாகுவதன் மூலம் அதிகாரப்பரவலாக்கத்தை உறுதி செய்ய இயலும் என்பதையும் இவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

(vi) இச்சந்தர்ப்பத்தில் அதிகாரப்பகிர்விற்கு சமாந்திரமாக அரசு சேவைகள் மலையக மக்களை சென்று அடைவதை செம்மைப்படுத்துவதற்காக அதிகாரப்பரவலாக்கல் ஏற்பாடுகளையும் பலர் முன்மொழிந்துள்ளனர் இவற்றில் குறிப்பாக நுவரெலிய மாவட்டத்தை இரண்டு மாவட்டங்கள் ஆக்குதல் (அரசியல் அமைப்பு ஊடாக) குறித்த கிராம சேவையாளர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்கு தேசிய மட்டத்தில் சனத்தொகை, ஆட்புலம் போன்றவற்றிற்கான சராசரியை நிர்ணயித்து அதற்கு அமைவாக கிராம செயலாளர் மற்றும் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளை உருவாக்குதல் என்பனவும் கோரிக்கைகளாக முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன. தோட்ட மக்கள் காலங்காலமாக இவற்றிலிருந்து ஒதுக்கப்படுவதும் பராபட்சம் பிரத்தியட்சமாக தெரிவதும் இவை பல தசாப்தங்களாக நிவர்த்தி செய்யப்படாமல் இருப்பதன் அரசியல் குறித்தும் கலந்துரையாடல்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் சில அரசியலமைப்பின் ஊடாக மாற்றப்படும் தேவையற்று இருப்பினும் இந்த தருணத்தை பயன்படுத்தி சில நிர்ணயத் தகைமைகளுக்கான கோட்பாடுகளை ஏற்படுத்துதல் சிறந்ததெனக் கருதப்படுகின்றது.

(vii) அநேகமான முன்வைப்புகள் 75% பெரும்பான்மையாக உள்ள சமூகம் ஏனைய சமூகங்களை பாதிக்கும் விதத்தில் ஜனநாயக பெரும்பான்மையை பாவிப்பதை மட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன் மேல்சபை/செனட்சபை போன்ற ஒரு ஏற்பாட்டினை கோரிக்கையாக முன்வைத்துள்ளன. சில இன்னும் ஆழமாக சென்று இந்த இரண்டாம் சபையின் அங்கத்துவம், தாற்பரியம் பற்றி பின்னர் பிரஸ்தாபித்துள்ளன. பல் தேசிய நாடாக இலங்கையை கற்பிதம் செய்யும்

முன்வைப்புகள் தேசிய இனங்களின் சமமான பிரதிநிதித்துவம் உடைய அவையாக இவற்றினை ஏற்படுத்த கோருகின்றன. சமஸ்தி முறையை முன்வைக்கும் அனேக முன்மொழிவுகள் இவை பிராந்தியங்களின் பிரதிநிதிகளை சமமாக உள்வாங்கும் அமைப்புகளாக பார்க்க விரும்புகின்றன. அடையாள அரசியல் மற்றும் சிறுபான்மை உரிமை குறித்து கரிசனை கொண்ட முன்வைப்புகள் சில இவ்விரண்டாம் அவையின் அங்கத்துவத்தில் 50% அதிகமான சிறுபான்மை பிரதிநிதித்துவத்தை கோரி நிற்கின்றன. எவ்வாறாயினும் பேரினவாதத்தின் கட்டற்ற செயற்பாட்டினை அரசியலமைப்பு ரீதியாக ஓரளவேனும் மட்டுப்படுத்தும் ஏற்பாடாக இரண்டாம் சபையை உருவகிப்பது புலனாகின்றது.

(viii) எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையினர் என்ற அடிப்படையில் மலையகத்தின் பல முன்வைப்புகள் வடகிழக்கு தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களின் கோரிக்கைகளுடன் ஒத்துப்போவதாக காணப்பட்டன. உதாரணமாக நுவரெலியாவை கேந்திரப்படுத்தி ஒரு பிராந்திய/மாகாண அலகு உருவாக்கப்பட்டால் அதன் அதிகாரங்கள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களை ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும் என்றும், மத்திய மாகாணத்தினுள் விசேட அலகாக அது இருக்குமிடத்து முஸ்லிம்களின் கிழக்கு மாகாண விசேட பிராந்திய அலகினை ஒத்ததைப்போல் இருக்க வேண்டும் என்பதனையும் கருதலாம். அதே சமயம் மத்தியில் அதிகாரப் பகிர்வின் போது மலையகத் தமிழர் போல் ஐதாக பல பிரதேசங்களிலும் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் கோரிக்கைகளுடன் உடன்படுகின்ற தன்மையையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

(ix) இவை தவிர சமூகத்தின் பொருளாதார கலாசார சமூக காரணிகளை அடிப்படையாக வைத்து மாகாண மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் பிரத்தியேக மலையக நலன் நோக்கிய அமைச்சின் தேவைப்பாடு முன்வைக்கப்பட்டன. மாகாணசபை மட்டத்தில் பிரத்தியேக அமைச்சுக்கள் தொடர்பில் தற்பொழுது காணப்படும் நிச்சயமற்ற தன்மையை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாகவும், மத்தியில் நீண்டகாலக் கொள்கை அடிப்படையில் செயற்திட்டங்களை கொண்டு செல்வதற்கும் சமூகத்தின் உச்ச மட்ட பிரதிநிதித்துவத்துடன் கூடிய அமைப்புகளாகவும் இவை வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் என விருப்பந் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடையாளம் குறித்த முந்தைய பகுதியில் கூறியது போன்று சமூகத்தின் மேற்குறித்த கோரிக்கைகளின் சாத்தியப்பாடானது புற அரசியல் சூழல் மற்றும் இச்சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளின் உறுதிப்பாடு மற்றும் பேரம் பேசும் ஆற்றலிலேயே தங்கியுள்ளது. தேசியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அதிகாரப் பகிர்வு கோரிக்கை, மலையக மாநிலம் போன்றவை சர்ச்சைக்குரியதாக இருப்பினும் இங்கு முன்வைத்துள்ள ஏனைய கோரிக்கைகள் இவ்வகை அரசியலமைப்பு பேச்சுவார்த்தை சூழலில் சாதாரணமான விடயங்களே; அதுவும் வரலாற்று ரீதியான பாராபட்சத்தினை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்குடன் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள யோசனைகள் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின் போது இலகுவில் மறுதலிக்க முடியாதவை. விசேட அதிகார அலகு, இரண்டாம் சபையின் அங்கத்துவம் தாற்பரியம் என்பன ஏனைய இனக்குழுக்களுடன் இணைந்து முன்னகர்த்தக் கூடிய விடயங்களாக உள்ளபடியினால் பலமிக்க பேரம் பேசும் நிலையிலிருந்து இக்கோரிக்கைகளை முன்வைக்கக் கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் உள்ளன.

3. அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தல்

பொதுவாக முன்குறித்த இரண்டு விடயப்பரப்புகளுடன் ஒப்பிடும் இடத்து மலையக சமூகத்தின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் தேர்தல் சீர்திருத்த முறைமை குறித்து குறைந்தளவானவர்களே தமது கருத்துக்களை முன்வைத்திருக்கின்றனர். அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கோ, அதிகாரப்பகிர்வின் பின்னர் அதனை சமூக நலன் நோக்கி நடைமுறைப் படுத்துவதற்கோ இந்தச் சமூகத்தினருக்கு பொறுப்பு கூறக்கூடிய அரசியல் பிரதிநிதித்துவமும் தலைமையும் அவசியமாகின்றன. இதன் காரணமாக பாராளுமன்ற மற்றும் ஏனைய ஜனநாயக தீர்மானமெடுக்கும், தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் அமைப்புகளில் சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியமானதொன்றாகின்றது.

மேலே ஆராய்ந்த விடயங்களைப் போல இவ்விடயம் சார்ந்த சில சமர்ப்பணங்களில் அணுகுமுறையிலோ, கருத்துக்களிலோ வித்தியாசங்களின்றி அவற்றின் விபரிப்பின் ஆழம் சார்ந்து வித்தியாசங்கள் காணப்பட்டன. சில சமர்ப்பணங்கள் தேர்தல் முறையை சார்ந்தும், இனக்குழுக்களுக்கு விசேட ஏற்பாடுகளின் அவசியம் குறித்தும் முன்வைத்தவேளை ஏனைய முன்வைப்புக்கள் பல சமூகத்தினை பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்பதுடன் நிறுத்திக்கொண்டன.

இந்த அரசியலமைப்பின் உருவாக்க கலந்துரையாடலுக்கு முன்னமே அனைத்து இலங்கை மக்களின் ஆணைக்கு மதிப்பளித்து இரண்டு விட்டுக்கொடுப்புகளை மலையக தரப்பு செய்திருந்தது. அதில் ஒன்று ஜனாதிபதி முறைமையை மாற்றி பாராளுமன்ற முறைமைக்குச் செல்வது இரண்டாவது

தற்போதுள்ள விகிதாசார தேர்தல் முறைமைக்குப் பதிலாக கலவன் முறையினைத் தெரிவு செய்வது என்பனவாகும். அனேகமானோர் உத்தேச தேர்தல் முறைமையானது தற்போதுள்ள பிரதிநிதித்துவத்தைக் குறைக்கவல்லது என்ற விடயத்தினை கவனத்தில் எடுக்க தவறியிருந்தனர்.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் மக்களின் சமூக, பொருளாதார, கலாசார உரிமைகளை உறுதி செய்வதில் இனத்துவ அடையாளம் முக்கிய வகிபங்கினைக் கொண்டுள்ளமையினால் சமூகத்தினைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவது யார் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. அடையாள அரசியலைத்தாண்டிய ஒரு சூழலுக்கு நாம் செல்லாமையினாலும், தேசிய கட்சிகள் இரண்டும் சிங்களத் தேசியத்தின் கருத்தியலை முன்னிறுத்து கின்றமையாலும் தமிழர் தரப்பின் பிரதிநிதித்துவம் தமிழர்களினால் சிறப்பாக செய்யமுடியும் என்ற எண்ணக்கரு இன்னும் மேலோங்கிய நிலை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அண்மைய வரலாற்றில் பேரினவாதக் கட்சிகளின் செயற்பாட்டினை நோக்கினால் இந்த எண்ணக்கரு நியாயமானதாகவே தோன்றுகின்றது.

மக்கள் கருத்தறியும் செயற்பாட்டிற்குப் பின்னர் தேர்தல் முறைமைப் பற்றிய தீவிரக் கலந்துரையாடல்களும் விகிதாசார அடிப்படையிலான கலவன் அங்கத்துவ முறைமை (mixed member proportional - MMP) உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அறியக்கிடைக்கின்றது. இந்த முறைமை மலையக சமூகத்திற்கு ஏற்றதா இல்லையா என்பதைவிட இந்த முறைமை என்னென்ன வரையறை மற்றும் சட்டதிட்டங்களுக்கு அமைவாக செயற்படப்போகின்றது என்பதன் அடிப்படையிலேயே இது உகந்ததா இல்லையா என்ற தீர்மானத்திற்கு வர இயலும். வடக்கு கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் ஐதாக வாழும் பல மாவட்டங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகளை அனுப்புவது இயலாததாக இருப்பினும் 8- 12 வரையிலான பிரதிநிதிகளை தற்போதைய

விகிதாசார மற்றும் விருப்பு வாக்கு முறையின் கீழ் பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஏறத்தாழ 1.5மில்லியானக இருக்கும் சனத்தொகை 225 பேர்கொண்ட பாராளுமன்றத்திற்கு முழுவிகிதாசாரக் கணிப்பின்படி அண்ணளவாக 16 அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்ய இயலுமென்ற பின்னணியில் சாதாரணமாக 8 -11 தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளே வடக்குக் கிழக்கிற்கு வெளியே இருந்து சமீப தோதல்களில் தெரிவாகி வந்துள்ளனர். எனவே புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்படும் எந்தவொரு நடைமுறையும் 14 - 15 அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்யும் வாய்ப்பினைக் கொடுப்பதற்கான அழுத்தங்கள் அவசியம். பாராளுமன்றத்தின் மொத்த அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை கூடுமாயின் இது அதற்கேற்ப அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். தற்பொது அறியக்கிடைத்ததின்படி 60:40 என்ற விழுக்காடு அடிப்படையில் FP: proportional இருக்கலாம் என்றும் மொத்த அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை 243 வரை உயரலாம் எனவும் அனுமானிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறெனின் அங்கத்துவம் 16/17 வரை உயர வேண்டும்

இந்தப் பின்னணியில் சில இடங்களில் செறிவாகவும் பல இடங்களில் ஐதாகவும் வடக்குக் கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை இம் முறைமையின் கீழ் உறுதிப்படுத்துவதற்கு பின்வரும் விடயங்கள் சார்ந்து அவதானித்து நிலைப்பாடுகளை முன்னகர்த்தல் அவசியமாகின்றது. (இம்முறைமை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப் போகின்றது என்ற முழுமையான தரவுகள் இன்றி முன்வைக்கப்படும் இந்த அவதானிப்புகள் பூரணமற்றவையாகவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் முன்வைக்கப்படுகின்றன என்பதை கருத்தில் எடுக்கவும்) MMP முறைமை வரலாம் என்ற அனுமானிப்பில் மலையக புத்திஜீவிகள் குழு முன்வைத்துள்ள கருத்துக்களுடன் இவை ஒத்துப்போகும் தன்மை உடையன:

- (i) இக்கலவன் முறையில் விகிதாசார விழுக்காடு அதிகமானதாக இருப்பது ஐதாக வாழும் சிறு சமூகங்களுக்கும் சிறுகட்சிகளுக்கும் உகந்தது. எனவே 60:40 என்று இருக்கும் சமன்பாட்டினை 50:50 (ஜேர்மன் முறை போன்று) என அதிகரிப்பதற்கான கோரிக்கையை கருத்திலெடுக்கலாம்.
- (ii) இலங்கையில் நிலவும் அரசியல் சூழல் காரணமாக, விகிதாசார அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படும் சாத்தியப்பாட்டினை மட்டும் நோக்காது, வடக்கு கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் தமிழர்கள் FPP(முதல் எல்லையைக் கடப்பவர்) முறையிலான தொகுதிகளை உருவாக்கக்கிக் கொள்ளல் அவசியமாகும். MMP முறைமை ஆனது நீண்டகாலத்தில் கூட்டணி ஆட்சி முறைமையை ஊக்குவிக்கும் ஒன்றாகக் கருதப்படினும் சிறுபான்மையினராக இருப்பவர்கள் இந்த கூட்டணிக்குள் செல்லும்போது போதிய அளவு பேரம் பேசும் அதிகாரத்தினைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள இவ்வாறான FPP தொகுதிகள் அவசியமானதாகும். இவ்வாறான FPP தொகுதிகள் சராசரி வாக்காளர் எண்ணிக்கையை விடக்குறைவான வாக்காளர்களைக் கொண்டிருக்கவும், தேவைப்படுமிடத்து அருகே இல்லாதபோது வெவ்வேறு பிரதேசங்களை இணைத்து தொகுதியாக்கும் (non-contiguous) சலுகையும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இவ்வாறு FPP தொகுதி வரையறுக்க இயலாதவிடத்து தமிழர்களும் (முஸ்லீம்களும்) தெரிவு தெரிவு செய்யக்கூடிய பல் அங்கத்தவர் (Multi-member) தொகுதிகளை ஏற்படுத்தும் கோரிக்கை முன்வைக்கலாம்.
- (iii) வடக்கு கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் தமிழர்கள் வாழ்விட அமைவை அடிப்படையாகக் கொண்டு விகிதாசார

முறைமையின் கிழ் தெரிவு செய்வதற்கான வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க சில மேலதிக ஏற்பாடுகள் கோரலாம். கூட்டணி ஒப்பந்தம், மாகாண மட்டத்தில் விகிதாசாரக் கணக்கெடுப்பு, குறைந்தபட்ச தகமை விகிதம் (threshold %) என்பன குறித்த ஏற்பாடுகள் இதில் அடங்கும். (Provincial Level PR)

(iv) இவைதவிர தேசிய மட்ட விகிதாசார தெரிவில் ஒரு ஒதுக்கீடும் சிறுபான்மை பிரதிநிதித்துவத்தினை உறுதிப்படுத்த மேலதிக போனஸ் ஆசனங்களும் கோரலாம்.

மேற்குறித்த பராமன்ற உறுப்பினர் தெரிவு சார்ந்த விடயம் தவிர அனேகமான முன்வைப்புக்கள் உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் செயற்பாடுகள் குறித்து பிரஸ்தாபித்துள்ளன. மலையகத்தின் அங்கத்தவர் : சனத்தொகை சமன்பாடு தேசிய சராசரியினும் மிகவும் அதிகமாக காணப்படுவதும், எல்லை நிர்ணயம் பாரபட்சமாக நடந்திருப்பது பற்றியும் இவை கவனத்தை செலுத்தி குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதை கோரிக்கையாக முன்வைத்துள்ளனர் தற்பொழுது அரசியலமைப்பில் காணப்படும் 99A உறுப்புரை நடைமுறையில் பிரயோசனமற்றதெனவும் அதனை விட கூர்மையான, திட்டவட்டமான விதத்தில் இனக்குழுவின் பிரதிநிதிவம் உறுதிப்படுத்துவதற்கான விசேஷ ஏற்பாடுகள் புதிய அரசியலமைப்பில் காணப்பட வேண்டும் எனவும் கேட்கப்பட்டுள்ளது.

அதிகார பகிர்வுதொடர்பாக குறிப்பிடப்பட்டது போல் தேர்தல் முறை தெரிவிலும் வடகிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் பலவிதத்திலும் ஒத்தவையாக காணப்படுகின்றன.

4. அடிப்படை உரிமைகளும் ஏனைய குறைதீர் ஏற்பாடுகளும்

அனேகமான சமர்ப்பணங்களில் மலையக மக்களின் சமூக பொருளாதார நிலமை குறித்து உணர்வுபூர்வமாக பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கையின் ஏனைய இனமக்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து மலையக தமிழ் சமூகத்தினர் இன்றுவரை மிகவும் நலிவடைந்த சமூக பொருளாதார நிலைக்குள்ளே வாழ்கின்றார்கள் என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மனித அபிவிருத்தி குறிகாட்டிகள் தொடர்பான பல புள்ளி விபரங்கள் இதற்கு ஆதாரமாக அமைகின்றன.

சமீபத்தில் இலங்கையின் வறுமை மற்றும் நலநிறைவு தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட உலக வங்கியின் கற்கை தோட்டதமிழர்களை ஏழ்மை நிலையுடன் நலிவுற்ற ஆண்,பெண்களை கொண்ட சமூகமாக இனம் காட்டி இதனை உறிதிப்படுத்தியுள்ளது.

சில சமூக பொருளாதார புள்ளிவிபரங்கள் கீழ்வருமாறு அமைகின்றன:

	தோட்டம் (%)	தேசியம் (%)
விட்டுடமையுள்ள வறிய மக்கள்	5.6	83.7
சுத்தமான குடிநீர் வசதியுள்ள வறிய மக்கள்	55.1	82.8
சுகாதார வசதியுள்ளோர்	73.3	86.7
எழுத்தறிவுள்ள 10 வயதிற்கு மேற்பட்டோர்	85.8	95.6
நிறை குறைந்த 5 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள்	30	22
போசாக்கற்ற தாய்மார்கள்	33	16
நிறைகுறைந்த குழந்தை பிரசவம்	31	16

(ஆதாரம் உலக வங்கி அறிக்கை 2016)

மேற்குறித்த விடயங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட பல காலம் எடுக்கும். சில தலைமுறைகள் கூட ஆகலாம். இவர்களுக்கு மூன்றரை தசாப்த காலமாக அரசியல் உரிமை மறுக்கப்பட்டிருந்தமை இச்சமூகம் அரச சேவைகளையும் வளங்களையும் உதவிகளையும் பெற்றுக்கொள்வதில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இச்சமூகம் சுதந்திரத்தின் பின்னரும் பல தசாப்தங்களாக இந்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக இருந்திருப்பினும் இவர்களின் அரசியல் உரிமை மறுப்பு மலையகத் தமிழ் சமூகத்தின் சமூக , பொருளாதார

உரிமைகள் பறிபோதலுக்கு நேரடிக் காரணியாக அமைந்தது. இந்தப் பின்னணியில் அரசியல் கருத்தறியும் குழுவினர் முன்மலையக சமூகத்தினர் வைத்த விதந்துரைப்பில் பின்வரும் முக்கிய விடயங்கள் உள்ளடங்கியிருந்தன:

எதிர்பார்த்தபடியே சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசார உரிமைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியதாகவே பெரும்பாலான முன்வைப்புகள் காணப்பட்டன. இவற்றில் குறிப்பாக கல்விக்கான உரிமை, தாய்மொழியில் கற்பதற்கான உரிமை, வீட்டுரிமை, காணியுரிமை போன்றன பிரதானமானவையாக முன்வைக்கப்பட்டன. அரசியல் குடியியியல் உரிமைகளைப் போன்று இவற்றையும் உத்தரவாதப்படுத்தும் கடமை அரசிற்கு உண்டென்றும் அதனை செய்யாதவிடத்து சட்ட ரீதியில் சவால் விடுக்கலாம் எனவும் கூறியிருக்கின்றனர். ஒரு முன்மொழிவு தென்னாபிரிக்க உரிமை சாசனத்தையும் அதன் நடைமுறைப்பிரயோகத்தையும் உதாரணமாகக் காட்டியிருந்தது.

அநேகமான முன்வைப்புகள் குறைதீர் ஏற்பாடுகளுக்கு (Affirmative action) வரலாற்று காரணங்களினால் இச்சமூகம் உரித்துடையவர்கள் என்பதனை வலியுறுத்திக் கூறியிருந்தனர், குறிப்பாக கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவற்றில் ஏனைய சமூகத்தினை ஒத்த முன்னேற்ற சுட்டிகளை அடையும் வரை இத்தகைய குறைதீர் நடவடிக்கைகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியிருக்கின்றன. அதுமட்டுமன்றி பலதரப்பட்ட அரச சேவைகளில் மிக மிக சொற்பமானவர்களே மலையகத்தை சேர்ந்தவர்கள் காணப்படுவதும், அவ்வாறு இருக்கும் சிலரும் கீழ்மட்ட ஊழியர்களாகவே பெரிதும் காணப்படுவதும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அவற்றினை நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளின் அவசியத்தையும் அதற்கு உடன்பாடான பாராபட்சக் கொள்கையின் (Postive Discrimination) தேவையையும் விதந்துரைத்துள்ளனர்.

மலையக மக்கள் தனி இனக்குழுவாக அரசியலமைப்பில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு யாப்பினூடாக நியமிக்கப்படும் அரசியலமைப்பு சபை, சுயாதீன ஆணைக்குழுக்கள் அனைத்திலும் அவர்களில் ஒரு பிரதிநிதியேனும் நியமிப்பதன் அவசியம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் மொழி மூலம் அரசுடனான தமது கொடுக்கல் வாங்கல்களை செய்து கொள்ளவும், தமது மொழியுரிமை மீறப்படுமிடத்து சட்ட நிவாரணம் பெறுவதற்கான ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும் எனும் கோரிக்கையும் எழுப்பப்பட்டது.

முடிவுரை

அரசியலமைப்பு உருவாக்கம் ஒரு முக்கியமான தருணமாகும்

எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையினரான மலையகத் தமிழர் போன்ற இனக்குழு தமது சமூகத்தின் அகவுணர்களின் வெளிப்பாட்டிற்கும், சிறு குழாமினரிடையே வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் மற்றும் அடையாள அபிப்பிராயங்களை சமூக மட்டத்தில் பொதுமைப் படுத்துவதற்கும் இத்தகைய அரசியல் வெளிகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களும், சிவில் சமூக ஆர்வலர்களும் இச்சந்தர்ப்பத்தை சீரிய முறையில் பயன்படுத்தியிருப்பதாகவே தோன்றுகின்றது. அரசியலமைப்பு உருவாக்கத் தருணம் தமது தேசிய வாதக் கதையாடல் மற்றும் அடையாள அரசியல் தந்திரோபாயங்களை மேலும் கூர்மைப்படுத்த இவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இதனூடாக பல இளைஞர்களை செயற்பாடுகளில் வாதத்தில் ஈடுபட ஆர்வமுள்ளவர்களாக மாற்றுவதற்கும் இது பயன்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. ஊடகங்கள் தம்பங்கிற்கு பரப்புரை உதவி வழங்கியிருப்பினும் இவை எந்தளவு ஆழமாக சமூகத்தின் ஏனைய மட்டங்களுக்குச் சென்றன என்பதும், இவை சமூகத்தின் கோரிக்கைகளாக புரிதல் சார்ந்த அங்கீகாரத்துடன் (informed

consent) ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் அரசியல் விழிப்புணர்வு செயற்பாடாக பரிணமிப்பதில் எந்தளவு தூரம் வெற்றியடைந்திருக்கின்றது என்பது மேலதிக ஆய்வுகளின் பின்னரே தெளிவாகும். ஆயினும் நிச்சயமாக ஒரு கவனத்தை மலையகத் தமிழர் தரப்பில் சில ஆர்வமுள்ள மட்டங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது என்பதையும் இவை ஒடுக்கப்பட முடியாத சில அசைவியக்கங்களைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன என்பதையும் நிச்சயமாக மறுக்க இயலாது.

இச்சமூகத்தின் பால் கரிசனை கொண்டவர்களின் இந்த சமர்ப்பணங்கள் இந்த சமூகத்தின் அரசியல் தலைமைகளுக்கு தெளிவான ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலை வழங்கியிருக்கின்றன. எந்தளவு தூரத்திற்கு இவற்றைக் கருத்தில் எடுத்து கொள்கை உறுதியுடன், தந்திரோபாய சாதூர்யத்துடன் சமூகத்திற்கு வகை சுறுபவர்களாக (Accountable) இச்சமூகத்தின் அரசியல் பிரதிநிதிகள் செயல்பட்டு இக்கோரிக்கைகளை யதார்த்தப்படுத்த போகின்றனர் என்பது வரலாற்றுக் கேள்வியாக நிற்கின்றது.

Reference:

Sri Lanka Poverty and Welfare : Recent Progress and Remaining Challenges . World Bank 2016

பின்னைப்பு - 1 : ஆய்வில் உதவிய சமர்ப்பணங்கள்

1. ஊவா தமிழ் இலக்கியப் பேரவை
2. ஊவா சமூகப் பொருளாதார அபிவிருத்தி நிறுவனம் (USCOD)
3. ஊவா யுனி மீடியா இணையம்
4. வலம்புரி மலையக அமைப்பு
5. பதுளை மாவட்ட மலையக தமிழர் அடிப்படை உரிமைக்கான அமைப்பு
6. ஊவா அபிவிருத்தி நிலையம்
7. ஊவா சக்தி
8. திரு.புண்ணியமூர்த்தி (தனிநபர்)
9. மனித அபிவிருத்தி தாபனம் (HDO)
10. சமூக அபிவிருத்திக்கான நிறுவனம் (ISD)
11. உழைக்கும் பெண்கள் பேரவை
12. மலையக ஐக்கிய இளைஞர் முன்னணி
13. பிரஜா அபிலாஷா வலையமைப்பு
14. இலங்கைத் தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு (CWA)
15. மலையக அரசியல் விழிப்புணர்வு நிறுவனம் (UPAO)
16. சமூக சீராக்கல் இயக்கம்
17. மலையக ஆய்வகம்
18. அனைத்து பல்கலைக்கழக மலையக சம்மேளனம்
19. இளைய சமூக விஞ்ஞானிகள்
20. புதிய பண்பாட்டுக்கழகம்
21. மலையக ஆசிரியர் முன்னணி
22. பெருந்தோட்ட தொழிலாளர் சேவை நிலையம்
23. மலையக சமூக அபிவிருத்திப் பேரவை (USDF)
24. மலையக ஆர்வலர் ஒன்றியம்
25. திரு. காதர் (தனிநபர்)
26. மலையக புத்தி ஜீவிகள் (ISD ஊடாக)
27. மலையக சமூக ஆய்வு மன்றம்
28. வட மாகாணசபை
29. திரு. P.P. தேவராஜ் (தனிநபர்)

அமரர் இர. சீவலிங்கம்
ஞாபகார்த்தக் குழு

பெயர்	முகவரி	தொலைபேசி
திரு.எம். வாமதேவன்	BQ 2/2, மனிங் டவுன், வீடமைப்புத் திட்டம், மங்களா வீதி, கொழும்பு 08	2693098
பேராசிரியர் தை. தனராஜ்	7, அலெக்ஸாண்டர் டெரஸ் கொழும்பு 06.	2583151
திரு.எச்.எச். விக்கிரமசிங்க	39/21 அல்விஸ் பிளேஸ், கொட்டாஞ்சேனை, கொழும்பு 13.	2435652
திரு.இ. ஈஸ்வரலிங்கம்	45/15A பிரெட்சிக்கா வீதி கொழும்பு 06.	2581201
கலாநிதி. பி. இராமனுஜம்	விகார மாவத்தை, கொலன்னாவை.	2572436
திரு.பி. இராதாகிருஷ்ணன்	361, டாம் வீதி, கொழும்பு 12	2387896
திரு. ராஜ் சிவராமன்	9A அமரசேகர மாவத்தை, கொழும்பு 05.	2502817
திரு.வீ.ஏ. மதுரைவீரன்	92.2 ஆம் குறுக்குத்தெரு. கொழும்பு 11	2556550
திரு.ஏ.கே. சுப்பையா	12A.12 பொன்சேகா நோட், கொழும்பு 05.	2587287
திரு. இரா. இராமலிங்கம்	லண்டன்	
திரு. ஆர். பரமசிவம்	ஹோட்டல் அமராவதி, கொழும்பு 03.	2577418

**அமரர் இர. சீவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழுவின்
பணிகள் 2000 - 2013**

நினைவுப் பேருரைகள்

1. பேராசிரியர் மு. சின்னத்தம்பி
பெருந்தோட்டத்துறை தமிழ் இளைஞர்கள்: இன்றும் நாளையும் (2000)
2. பேராசிரியர் வி. சூரிய நாராயணன்
இளைமலையகம் - புதிய வாய்ப்புகளும் சவால்களும் (2001)
3. பேராசிரியர் மா. கருணாநிதி
மலையகக் கல்வி (2002)
4. திருமதி லலிதா நடராஜா
மலையகப் பெண்கள் (2003)
5. திரு. வ. செல்வராஜா
மலையக மக்களும் புத்தி ஜீவிகளும் (2004)
6. பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு
தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்: தெரிந்ததும் தெரியாததும் (2005)
7. திரு.பெ. வேலுசாமி
மலையக இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் அம்சங்கள் (2006)
8. திரு. லெனின் மதிவானம்
மலேசியா தமிழரின் சமகால வாழ்வியல் பரிமாணங்கள்:
சில அவதானிப்புகள் (2007)
9. திருமதி. ஷோபனாதேவி இராஜேந்திரன்
பெருந்தோட்டத்துறை சிறுவர் உரிமை மீறல்கள்: சிறுவர்
தொழிலாளர் பற்றிய விசேட கண்ணோட்டம் (2008)
10. திரு. இரா. ஜெ. ட்ரொட்ஸ்கி
சமூக அசைவியக்கத்தில் சட்டங்களின் தாக்கம்: ஒரு வரலாற்றுப்
பார்வை (2009)
11. திரு. எம். கணேசமூர்த்தி
மலையக மக்களின் சமூக பொருளாதாரம்: ஒரு வரலாற்றுப்
பார்வை (2010)
12. திரு. தெளிவத்தை ஜோசப்
மலையகம் எனும் அடையாளம்: மலையக இலக்கியத்தின்
வகிப்புகு. (2011)
13. திரு. ஆர். ராமேஷ்
உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளும் பெருந்தோட்ட மக்களும் :
ஒரு கோட்பாட்டு ரீதியான விமர்சன நோக்கு (2012)

14. திரு. எஸ். விஜயகுமார்
மலையக அரசியல் செல்நெறியும் மலையக மக்களும் (2013)
15. யசோதரா கதிர்காமத்தம்பி
மலையக மக்களின் வாழ்வியல் மனித உரிமைகள் நோக்கு (2014)
16. எம்.எம். ஜெயசீலன்
மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வும் இலக்கிய ஆக்கமும் (2015)

▶ கட்டுரைப் போட்டியும் ஆய்வரங்கும்

1. இளைஞர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2000)
2. மாணவர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2001)
3. ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2002)
4. ஆய்வரங்கு (2003)

▶ நூல் வெளியீடு

1. மலையகப் பரிசுக்கட்டுரைகள் (2000)
2. சிவலிங்கம் சிந்தனைகள் (2002)
3. மலையக சமகாலப் பிரச்சினைகள் (2003)
4. இனத்துவ முரண்பாடுகளும் மலையக மக்களும்: ஒரு பல்பக்கப் பார்வை (2007)

▶ கௌரவிப்பு

- கல்விச் சாதனை : செல்வன் நிரோன்காந் மகாலிங்கம் (2004)
 இலக்கியம் : திரு. ஆ. தமிழோவியன் (2004)
 கல்வி : திரு. தி. பாரதி இராமசாமி (2004)
 இலக்கியம் : திரு.பீ. மரியதாஸ் (2005)
 நாடகம் : திரு. ஏ. முத்தையா (2005)
 கல்வி நிர்வாகம் : செல்வி ஏ. சுமதி (2015)
 பொது நிர்வாகம் : திரு. ரீ. கஜேந்திரகுமார் (2015)
 அரசியல் : கௌரவ எம். திலகராஜ் பா.உ (2015)

திரு. பாலச்சந்திரன் கௌதமன்

அமரர் இர. சிவலிங்கம் அவர்களின் பதினேழாவது நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்தும் திரு. பாலச்சந்திரன் கௌதமன் சட்டத்தரணியும் சமூக ஆய்வாளருமாவார். பதுளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தனது பாடசாலைக்கல்வியை பதுளை சரஸ்வதி கனிஸ்ட வித்தியாலயம், பண்டாரவளை மற்றும் கல்கிசை புனித தோமையர் கல்லூரிகளில் பெற்றுக் கொண்டதோடு தனது வணிக நிர்வாகமாணிப் பட்டத்தை கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக் கொண்டார். இலங்கை சட்டக்கல்லூரியில் பயின்று சட்டத்தரணியான திரு கௌதமன் தொடர்ந்து அமெரிக்க ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் அபிவிருத்திப் பொருளியல், மனித உரிமைகள் மற்றும் சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆகிய கற்கை நெறிகளைப் பயின்று தனது முதுமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் பிரசித்தி பெற்ற புல்பிறைற் புலமைப் பரிசிலை வென்றுள்ளவர் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போது USAID நிறுவனம் நிதியீட்டம் செய்யும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் தலைவராக பணியாற்றும் திரு. கௌதமன் முன்னர் Oxfam, Community Aid Abroad ஆகிய சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றியுள்ளார். மலையக சமூகத்தின்பால் அர்ப்பணிப்பும் ஆழ்ந்த பற்றுதலும் கொண்ட திரு. கௌதமன் அமரர் இர.சிவலிங்கத்தின் 17ஆவது நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்துவதையிட்டு எமது ஞாபகார்த்தக்குழு பெருமிதம் கொள்வதோடு அவரது முயற்சிகள் வெற்றியடைந்து வாழ்க்கையில் மென்மேலும் உயர்வு பெற வேண்டும் எனவும் வாழ்த்துகிறது.

பேராசிரியர் தை. தனராஜ்

17.09.2016

பதிப்பாசிரியர்

Printed by : Sri Digital Press, Colombo - 06. M : 0777-275489
www.sridigitalpress.com